

Žebrácká

Záviš

Přišel žebřák na nádraží, unaveně koukal,
jak do sebe život bídu, v jednom kuse soukal.
Přišel žebřák na nádraží, na obvyklou štaci,
mašinky se usmívaly, byly na jiné koleji, měly svou práci.

Hulá hop, hulá hop, mašinky uhání s větrem vo závod.
Hulá hop, hulá hop, mašinky uhání s větrem vo závod.

Žebřal žebřák na nádraží, žebřal, žebřal, žebřal,
iluze mu tenhle život, dávno všechny sebral.
Žebřal žebřák na nádraží, se svým šedým stínem,
s větrem v roztrhaných kapsách, s touhou trochu se vopít laciným
m vínem.

Hulá hop, hulá hop, mašinky uhání s větrem vo závod.
Hulá hop, hulá hop, mašinky uhání s větrem vo závod.

Chrápal žebřák na nádraží, chrápal, chrápal, chrápal,
černej blbec se na něho, nemotorně sápal.
Chrápal žebřák na nádraží, na lavici dřevěný,
zdálo se mu vo mašinkách, znaven z té dlouhé denní žebřácké smě
ny.

Hulá hop, hulá hop, mašinky uhání s větrem vo závod.
Hulá hop, hulá hop, mašinky uhání s větrem vo závod.
Mašinky uhání s větrem vo závod.